

Circulara episcopului diecezan de Oradea
Ladislau

III./2022

Nr. 897/2022.

MESAJ LA SOLEMNITATEA ÎNVIERII DOMNULUI

Frați și Surori în Domnul Isus Cristos!

„Evenimentele lunilor trecute, au oferit o lecție dură umanității. Se conturează întrebarea, dacă din perspectiva re/cunoașterii și acceptării experimentate în evenimentele trecute, reușim să ajungem la o formă mai elevată în asumarea realităților existenței noastre? Dacă nu mergem în această direcție, istoria destul de încercată a omenirii va fi încărcată cu un nou eșec.” – Așa vede situația actuală a omenirii un analist occidental, afectat și el de experiențele unei pandemii neașteptate și a unui război necruțător, care continuă și astăzi să producă victime. În analiza făcută, am putut observa, că sensibil la aceste realități, analistul face apel la re/cunoaștere și acceptare, în timp ce cu îngrijorare privește spre viitorul incert, deoarece comoditatea siguranței dorite, a fost înlocuită într-un ritm neașteptat de o stare de aservire și expunere în fața unor pericole iminente la adresa individului și a societății.

Ne pregătim de sărbătoarea Sfințelor Paști. Întreaga omenire așteaptă cu speranță sărbătoarea pascală, nădăjduind, că tot ceea ce omul a stricat, va fi refăcut prin puterea creatoare a lui Dumnezeu. De la El așteptăm ajutor în momentele de cumpănă, recunoscând faptul, că rezervele și capacitățile noastre reprezintă prea puțin, pentru a ne asigura adevărata împlinire. În timp ce stăruim în rugăciune, cerând darul păcii și al reconcilierii, rămânem într-o apropiere spirituală față de cei afectați de încercările timpurilor noastre. Încărcați cu experiențe tragice, prin sărbătorirea pascală dorim să vestim șansa vieții înnoite, arătând lumii, că prin lumina credinței împărtășite, se risipește întunericul din jurul nostru.

În relatările pascale evanghelistul Luca ne relatează experiența discipolilor aflați în drum spre Emaus. (Lc 24, 13-35) Celor doi discipoli l-i se alătură un străin.

Împărtășesc cu acesta nu doar oboseala călătoriei, dar și experiențele ultimelor zile. Speranțe năruite, povara unui eșec, poate chiar regretul asupra unei decizii aparent greșit, care i-a privat de trei ani prețioși ai vieții: căci nu se așteptau la un astfel de deznodământ atunci, când au decis să-l urmeze pe Isus, pe care l-au văzut deja răstignit, și al cărui mormânt îl cunoșteau. Orice speranță de viitor s-a năruit, ei parcurgând acum drumul spre liniștire și limpezire. Și mergând așa, au parte de o experiență în intensitatea unei întâlniri: Isus cel înviat se dezvăluie lor, și prin frângerea pâinii, din nou le oferă semnul iubirii, acel semn, pe care l-au văzut deja, dar încă nu au reușit să-i pătrundă mesajul. Întâlnirea cu Isus cel înviat i-a așezat în pragul unor timpuri noi: „și ridicându-se în același ceas, s-au întors la Ierusalim.” – scrie evanghelistul Luca, indicând spre un nou început în istoria omenirii.

Frați și Surori în Isus Cristos!

Experiența discipolilor din Emaus ne poartă spre experiența **re/cunoașterii și a acceptării**. Într-un mod cu totul particular, celebrarea pascală trăită cu speranță în acest timp, comportă un asemenea mesaj: trebuie să recunoaștem tot ceea ce suntem nevoiți să purtăm din vina și păcatul nostru, în timp ce nu putem obosi în a deveni vrednici în fața lui Dumnezeu, care și în timpuri de încercare ne pregătește darurile mângâietoare și înnoitoare ale vieții. Trebuie să pornim la drum, pentru ca asemenea discipolilor din Emaus, să-L putem descoperi pe Dumnezeu în viața noastră.

„Noi speram, că el este cel care trebuia să elibereze Israelul.” (Lc 24, 21)

În atmosfera amintirilor recente s-au putut naște aceste cuvinte pe buzele și în sufletul discipolilor. Împărtășesc aceste gânduri cu acel străin, pentru a-l informa despre cele petrecute la Ierusalim. Învățătura propovăduită de Isus a deschis orizonturi noi asupra vieții, iar minunile săvârșite au alinat multă suferință. Au putut fi martori direcți la aceste momente, când într-o prietenie fascinantă au ascultat Cuvântul revelat și au împărtășit emoția eliberării de poveri și suferință. Cu înfrigurare au urmărit și patimile lui Isus, crucificarea și moartea brutală, care au dus la o înmormântare fără speranțe de viitor. „și iată, este a treia zi de când s-au petrecut acestea.” (Lc 24, 1)

Nu de puține ori omenirea trăiește eșecul viselor neîmplinite: știința nu garantează sănătatea fizică, în timp ce apelând la drepturi individuale, umanitatea își ratează chiar și șansele integrității spirituale și morale, Omul chemat la demnitate este sfărâmat de șenilele tancurilor, iar respectul reciproc devine pradă intereselor meschine. Căutând rezolvări, de multe ori ne găsim pe străzi înfundate, și foarte greu ne dăm seama de lipsa re/cunoașterii în viața noastră. Căci tot răul din noi și din jurul nostru, se datorează îndepărtării de Dumnezeu. Într-o lume, în care Dumnezeu este exclus și îndepărtat, orice se poate întâmpla, așa cum experimentăm cu durere și în zilele noastre. Sărbătoarea pascală, să ne amintească de aceste pericole, pentru a recunoaște răul care ne

amenință. Dar să ne responsabilizeze această sărbătoare, pentru a deveni instrumente ale păcii, ale acceptării și ale iubirii, acolo unde trăim.

„Oare nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum și ne explica Scripturile?”(Lc 24, 32)

O întâlnire neașteptată cu Isus, lasă urme adânci și inițiază ceva nou în viața discipolilor. Relatarea evanghelistului își găsește în aceste cuvinte punctul culminant: nu informează despre aspectul sentimental al unei revederi mult dorite, dar evidențiază ceea ce se împlinește atunci, când discipolii rămân deschiși în fața planului lui Dumnezeu. Au rămas deschiși și **l-au acceptat** pe Dumnezeu în viața lor. Așa au devenit parte din minunea învierii.

Constatăm, cum în timpul pandemiei, cei care promovau o calitate nouă a vieții și-au regândit rapid strategia: multe teorii și-au pierdut valabilitatea de la o zi la alta, în locul acestora fiind promovată distanțarea, siguranța și supraviețuirea. Nu doar la nivel declarativ, dar în practica generală am asistat la aceste transformări, care ne remodelează percepția realității. Față de toate acestea, în lumina credinței nu ne putem permite o stagnare: trebuie să mergem mai departe, căutând acea apropiere, care ne poate garanta cu adevărat siguranța. Viața noastră nu poate fi redusă la supraviețuire, ci trebuie să își atingă împlinirea. Trebuie să-L redescoperim pe Dumnezeu, și să-L acceptăm în viața noastră. Nu doar din obișnuință și superficialitate, ci cu dorința discipolilor din Emaus, care s-au lăsat atinși de focul mistuitor al prezenței lui Dumnezeu. Sărbătoarea pascală să ne apropie de bucuria acestei întâlniri și să trezească în noi dorința adevăratei mărturii. Căci nu putem păstra bucuria înnoirii doar pentru noi. Se risipește această bucurie, dacă nu o împărtășim cu alții, dacă nu o transmitem celor din jur, ca un dar neprețuit de la Dumnezeu.

Frați și Surori în Domnul Isus Cristos!

Eugène Burnand un pictor elvețian, într-una din picturile sale, îi arată pe Petru și Ioan în timp ce se grăbesc la mormânt în dimineața primei zile a săptămânii. Trăsăturile celor doi trădează neliniștea omului aflat în fața unei realități neașteptate. Dar ceea ce fascinează cel mai mult în această prezentare este faptul, că în graba lor, acești discipoli înaintează contra vântului, am spune astăzi contra curentului. Întreaga lume așteaptă o adevărată celebrare pascală. Și noi ne dorim același lucru. Recunoscând micimea și fragilitatea noastră, dar cu totul deschiși în fața lucrării lui Dumnezeu, să ne dedicăm și noi unui asemenea parcurs: contra vânturilor acestor timpuri să vestim bucuria Învierii și a înnoirii noastre. Prin aceasta să fundamentăm pacea și liniștea tuturor, întorcându-ne unii spre alții cu iertare și acceptare. Biruința vieții înnoite, să fie speranța tuturor! Vă doresc tuturor sărbători pascale pline de bucuria unui nou început cu Dumnezeu.

Oradea, Sfintele Paști, 2022.

†Ladislau
episcop m.p.

Nr. 898/2022.

COLECTA PENTRU VICTIMELE RĂZBOIULUI DIN UCRAINA

Pentru a veni în ajutorul victimelor războiului din Ucraina, în dieceza noastră am organizat colectă în două duminici din timpul Postului Mare. Doresc să mulțumesc pe această cale pentru donațiile generoase, care vor fi folosite, sub coordonarea asociației noastre Caritas. Demersurile în acest sens se află în derulare. Binecuvântarea lui Dumnezeu să fie asupra binefăcătorilor, asupra celor aflați la strâmtorare și asupra întregii lumi!

* * *

Nr. 899/2022.

EXERCIȚII SPIRITUALE PENTRU PREOȚI

În cursul acestui an oferim preoților două posibilități pentru exerciții spirituale: **4-8 iulie și 22-26 august 2022**. Exercițiile spirituale vor fi moderate în limba maghiară și vor fi găzduite la casa de exerciții din Șinteu. Preacucernicii Confrați sunt rugați să se programeze pentru aceste exerciții până la data de 1 iunie 2022.

Oradea, la 11 aprilie 2022.

†Böcskei László
episcop m.p.